

A főigazgató asszony jóvoltából november 9-én a helyszínt vele és munkatársaival együtt tekinthettük meg. A helyszíni szemle alkalmával az akkor is folyó pincekialakítás kidobott földjéből római edénytöredékeket, valamint urnaperemet gyűjtöttünk és embercsont-töredékeket figyeltünk meg.

A 19. században épült ház most elbontott lépcsője alatt 230–250 cm vastagságban egyöntetű, római kerámiát és embercsontot tartalmazó réteg mutatkozott. Ez azt valószínűsíti, hogy a ház építésekor a pincerészt korábban megbolygatott római temetkezések anyagát tartalmazó földdel töltötték fel. A leletek mellett a csontok római kori eredetére utal, hogy a Mátyás király utca nyomvonala egybeesik a Borostyánkő út nyomvonalaival, és a nevezett telek környékén több helyszínen előkerültek Savaria déli temetőjéből származó sírok és sírleletek.

Munkatársak: Kőszegi Ádám régésztechnikus és Derdák Ferenc geodéta.

PAP ILDIKÓ KATALIN

499. Szomor, „Kékhold völgye” Parkfalu (KÖH 55955)

(Komárom-Esztergom megye) B, Ró, Á

2009. október 1. és december 10., valamint 2010. március 22–27. között gázvezeték-fektetéshez kapcsolódó megelőző feltárásokat végeztünk a 055/10 és 068/4 hrsz.-ú ingatlanokon.

A területen késő bronzkori házrészlet és gödrök (urnamezős kultúra), egy Árpád-kori földbe mélyített ház részlete és Árpád-kori szabadtéri tűzhelyek kerültek elő.

Az egyik platni alól annál idősebb, a tűzhellyel nem bolygatott, bizonytalan korú, kirabolt gyermeksírr került elő, melléklet nélkül.

A területnek a záportározó felé eső, D-i lankáján több római kori épület nyomát rögzítettük, az egyik, legalább négyhelyiséges épület kőalapozását részben a korábban kialakított belső út murvás feltöltése alatt találtuk meg, azt az út kialakításánál rongálták meg.

Feltehetően a domboldal eróziós folyamatai és az intenzív művelés miatt az egész D-i lankán találtunk objektumhoz nem köthető római kori kerámiaanyagot. Összesen 39 objektumot tártunk fel.

A leletek a Tatabányai Múzeumban kaptak helyet.

ALTDORFERNÉ PÁL GABRIELLA

500. Szomód, Hosszú-dűlő (KÖH 55877)

(Komárom-Esztergom megye) B

Távközlési hálózat fejlesztésének kábelfektetési munkáit megelőzően hajtottunk végre megelőző feltárást a vezeték nyomvonalán. Az árkot 30 cm szélességben, 60 cm mélységben ásták ki, főleg gépi erővel, a kis szélesség ellenére az objektumokat jól el lehetett különíteni az árok oldalában, főként annak alján. Ahol régészeti jelenséget

észleltünk, ott a vezetékárkot 1 m-rel kiszélesítettük mindkét irányban, így végeztük el a rábontásokat.

A feltárt objektumok a dunántúli mészbetétes edények időszakából származtak, 2 kiszélesedő aljú tárolóverem volt, 2 pedig szabályos kör alakú gödör. A belőlük előkerült leletanyag főleg edénytöredék volt (néhány mészbetétes díszű is), ill. állatcsontok. A nyomvonal dombtető felé eső részén kerültek elő az objektumok, a DNy-i, alacsonyabban fekvő területeken semmit sem találtunk. Ezen a részen a korábbi közművezetékek vonalában fektették le a kábeleket, tehát a korábbi beavatkozások mindent megsemmisíthettek.

A leletanyag a tatai Kuny Domokos Megyei Múzeumba került.

LÁSZLÓ JÁNOS

501. Szomód, Szomódi-vízfolyás (KÖH 74717)

(Komárom-Esztergom megye) Ró

A Kuny Domokos Megyei Múzeum 2010. augusztus 13-án felszínre hozott egy másodlagos helyzetben fekvő szarkofágtöredéket, amely a község területén a Szomódi-vízfolyás nevű patak mély medrében feküdt. Egy kis gáttal a patak vizének nagy részét a medren belül eltereltük, majd az iszaptól kibontottuk és kiemeltük a szarkofágot. Egyik rövid oldala hiányzott, és külön darabban találtunk rá (bár közvetlenül a szarkofág mellett) a hátsó hosszanti oldal nagyobb részletére, amely egykor együtt tört le a másik rövid oldalfal egy darabjával. Az épen megmaradt elülső oldal keretelt felületén vésett felirat nem látszik. A szarkofág töredékein kívül más régészeti anyag nem került elő.

PETÉNYI SÁNDOR

502. Szögliget, Szádvár (KÖH 16815)

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, Á, Kú

A településtől É-ra, egy 460 m magas hegy platóján terül el hazánk egyik legnagyobb alapterületű kővára, Szádvár. Az erősség első említése 1268-ból maradt ránk. A jelenleg 4 önálló várrészre osztható erősség fokozatos kiépítése, és ezáltal a hegytető bekerítése, a még látható építészeti részletek alapján a 16. sz. második felére fejeződhetett be.

2010-ben ismét a Szádvárért Baráti Kör anyagi támogatásával egy kis szondázó jellegű régészeti kutatásra is lehetőségünk nyílt a K-i, külső vár területén. Kutatásunk területe a vár 2009. évben állagvédett D-i várfalának előtere volt. Célja a várfal belső oldala mentén húzódó, részben már elbontott nagyköves omladékréteg vastagságának meghatározása, és az alatta húzódó, feltételezhetően a vár pusztulásához (1688) tartozó rétegek vizsgálata volt. Az É-D irányú, 5 m hosszú és 2 m széles 1. szelvényt a romkonzerválás során megóvott ún. 2. lőréstől Ny-ra jelöltük ki, a D-i várfal Ny-i harmadában.